

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/7/2017
Identifikačné číslo spisu: 5015200833
Dátum vydania rozhodnutia: 08.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5015200833.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Rettenmeier Tatra Timber, s.r.o., so sídlom v Liptovskom Hrádku, Pod lipami č. 68, IČO: 36 387 592, právne zast.: JUDr. Rastislavom Hanulák <., advokátom a konateľom Capitol Legal Group, advokátska kancelária s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kollárovo námestie č. 20, IČO: 47 257 211, proti odporcovi: Mesto Liptovský Hrádok, so sídlom Liptovský Hrádok, Hviezdoslavova č. 170, IČO: 00 315 494, za účasti: LEHOTSKY CAPITAL s.r.o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Štúrova č. 2341/4, IČO: 45 703 779, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 3. júla 2015, Č.j.: R2015/003561-BS, S2015/00261-BS, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 3. februára 2017, č. k. 22Sp/87/2015-34, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 3. februára 2017, č. k. 22Sp/87/2015-34, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 3. februára 2017, č. k. 22Sp/87/2015-34 postupom podľa § 250p Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) odmietol opravný prostriedok navrhovateľa podaný proti rozhodnutiu odporcu z 3. júla 2015, Č.j.: R2015/003561-BS, S2015/00261-BS, ktorým odporca podľa § 30 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku zastavil konanie vo veci žiadosti zúčastnenej osoby - LEHOTSKY CAPITAL s.r.o. o vydanie záväzného stanoviska o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky v objekte kotolne parc. č. KN-C 1090/1, 1090/48, 453/2, 1090/35, 1121/1,6,16,19,20,24,28,29,31,35,36 v k. ú. E. O.. Dôvod zastavenia konania spočíval v nepredložení písomnej správy o energetickom audite podľa § 12 ods. 5 zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 657/2004 Z. z.“).

Krajský súd predmetnú vec posúdil v intenciách § 250l ods. 1, 2, § 244 ods. 3 veta prvá, § 247 ods. 1, § 250 ods. 2 a § 250p OSP a dospel k záveru, že je daný dôvod na odmietnutie opravného prostriedku, nakoľko tento bol podaný neoprávnenou osobou.

V tejto súvislosti krajský súd bližšie konštatoval, že úlohou súdu pri uplatňovaní OSP v spojení s článkom 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je v každom konkrétnom prípade posúdiť, či rozhodnutie správneho orgánu, zákonnosť ktorého má byť predmetom súdneho preskúmania, je vzhľadom na svoj obsah spôsobilé zasiahnuť do sféry subjektívnych práv žalobcu, prípadne ho na týchto právach ukrátiť. Len z postavenia účastníka správneho konania, ktorému prináleží právo podať voči správne rozhodnutiu odvolanie, nie je možné vyvodzovať jeho právo na preskúmanie správneho rozhodnutia bez splnenia ďalšej podmienky, ktorou je podľa § 247 ods. 1 OSP ukrátenie na jeho právach rozhodnutím a postupom správneho orgánu. Správne súdnictvo slúži na ochranu tých osôb, ktoré boli rozhodnutím správneho orgánu ukrátené na svojich právach. Aktívnu procesnú legitimáciu na podanie opravného prostriedku podľa tretej hlavy piatej časti OSP v spojení s § 244 ods. 3, § 247 ods. 1 a § 250 ods. 2 OSP má len taká fyzická alebo právnická osoba, ktorá bola účastníkom správneho konania a zároveň tvrdí, že ako účastník konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach.

Vzhľadom na uvedené, krajský súd skúmal, či rozhodnutie, ktorým v danej veci správny orgán zastavil konanie o vydanie záväzného stanoviska o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky, je rozhodnutím ktorým sa zakladá, mení alebo ruší právo alebo povinnosť navrhovateľa, alebo či sa priamo jeho práv alebo právom chránených záujmov alebo povinností dotýka.

Krajský súd mal z obsahu administratívneho spisu preukázané, že zúčastnená osoba - LEHOTSKY CAPITAL s.r.o., žiadal odporcu o vydanie záväzného stanoviska o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky. Napadnutým rozhodnutím bolo konanie o vydanie záväzného stanoviska zastavené z procesných dôvodov, keď zúčastnená osoba k žiadosti nepredložila požadované doklady. Za takto zistených skutočností, krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie ohľadom navrhovateľa nezakladá, nemení, ani záväzne neurčuje žiadne jeho práva. V konaní nebolo osvedčené splnenie procesnej podmienky osoby oprávnenej na podanie opravného prostriedku - aktívnej procesnej legitimácie navrhovateľa, keď táto nebola podložená žiadnym konkrétnym tvrdením o ukrátení na právach, ktorému by korešpondovalo jeho subjektívne oprávnenie vychádzajúce z konkrétneho právneho predpisu, ktoré by ovplyvnilo právnu pozíciu navrhovateľa a zasiahlo do jeho právnej sféry alebo spôsobilo zmenu jeho právneho postavenia. Samotné tvrdenie navrhovateľa o tom, že bol ukrátený na svojich právach, nepostačuje. Takémuto tvrdeniu musí korešpondovať jeho subjektívne oprávnenie, ktoré vychádza z konkrétneho právneho predpisu. V danom prípade navrhovateľovi zo žiadneho konkrétneho právneho predpisu nevyplývalo žiadne subjektívne oprávnenie, ktoré by bolo napadnutým rozhodnutím dotknuté. Namietat' porušenie svojich práv mohol za takto zisteného stavu iba žiadateľ. Takýmto tvrdením nie je ani tvrdenie o opravnom prostriedku, že je v jeho záujme, aby sa o prípustnosti výstavby nového zdroja tepla zo strany žiadateľa rozhodlo s konečnou platnosťou, a nie formou procesného zastavenia konania. Týmto rozhodnutím sa zachoval stav, ktorý panoval pred začatím správneho konania.

Vzhľadom na uvedené, krajský súd opravný prostriedok navrhovateľa postupom podľa § 250p OSP odmietol, nakoľko bol podaný neoprávnenou osobou.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania (per analogiam).

II.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie.

Namietal, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP), krajský súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ OSP) a napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP).

V podanom odvolaní navrhovateľ uviedol, že opravný prostriedok podľa Tretej hlavy Piatej časti OSP je riadnym opravným prostriedkom proti neprávoplatnému rozhodnutiu orgánu verejnej správy, a teda ide o priamu kontrolu moci výkonnej mocou súdnou. Poukázal na § 250m ods. 3 OSP, podľa ktorého „Účastníkmi konania sú tí, ktorí nimi sú v konaní na správnom orgáne, a správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava.“ ako aj na § 14 Správneho poriadku, podľa ktorého je účastníkom konania „aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva“, pričom osobitným zákonom v tomto prípade je zákon č. 657/2004 Z. z., ktorý v § 12 ods. 4 určuje za účastníka konania v konaní o vydanie záväzného stanoviska obce aj dodávateľa tepla na vymedzenom území. Odporca v konaní o vydanie záväzného stanoviska pritom s navrhovateľom ako dodávateľom tepla konal ako s účastníkom konania. Žiadny iný výklad, ako ten, že účastníkom konania o preskúmanie neprávoplatných rozhodnutí správnych orgánov je každý, kto ním bol v správnom konaní, zákon nepripúšťa. Súd musí konať so všetkými takýmito účastníkmi, doručovať im písomnosti, umožniť im vyjadriť sa a doručovať im súdne rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu predstavuje odmietnutie opravného prostriedku navrhovateľa krajským súdom taký závažný zásah do práv navrhovateľa, ktorý má charakter odňatia možnosti účastníka konať pred súdom.

V ďalšej časti podaného odvolania navrhovateľ uviedol, že krajský súd na daný prípad subsumoval § 244 ods. 3, § 247 ods. 1 a § 250 ods. 2 OSP bez zohľadnenia toho, že § 250l ods. 2 OSP treba vykladať v súlade s podstatou a účelom súdneho prieskumu zákonnosti správnych rozhodnutí. Krajský súd tak úplne opomenul základné rozdiely medzi prieskumom právoplatných a neprávoplatných rozhodnutí správnych orgánov. Primerané použitie Druhej hlavy Piatej časti OSP pri rozhodovaní o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam prichádza do úvahy iba vtedy, ak samotná Tretia časť Piatej hlavy OSP neobsahuje osobitné ustanovenia týkajúce sa niektorých inštitútov konania. V danom prípade ide o úpravu otázky účasti, ktorá je však v § 250m ods. 3 OSP vyčerpávajúco upravená, a teda netreba hľadať ďalšiu úpravu v ostatných častiach OSP. Poukázal tiež na skutočnosť, že § 247 OSP sa týka rozhodovania o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov, nie rozhodovania o riadnych opravných prostriedkoch, ktorým je v tomto prípade odvolanie. § 247 ods. 1 OSP je generálnou klauzulou preskúmania rozhodnutí a postupov správnych orgánov. V súvislosti s týmto ustanovením je skutočne potrebné riešiť aj procesnú legitimitáciu, avšak nie na podanie opravného prostriedku, ale na podanie žaloby. Rovnako je pravda, že v tomto prípade je nevyhnutné pristúpenie ďalšej podmienky, a tou je tvrdenie fyzickej, alebo právnickej osoby, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu. Avšak je zrejmé, že túto podmienku nie je možné svojvoľne priradiť k inému inštitútu správneho súdnictva, a to k opravnému prostriedku. Súd tiež dospel k nesprávnemu výkladu účastníka konania v konaní o žalobe podľa Druhej hlavy Piatej časti OSP; ním je totiž osoba, ktorá tvrdí, že bola ako účastník správneho konania rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Na podanie žaloby teda postačuje subjektívny pocit osoby, ktorá nie je s vydaným rozhodnutím spokojná a napadnuté rozhodnutie súdu vyznieva v jej neprospech. Ani v tomto prípade sa nevyžaduje len neúspech vo veci samej, ale postačuje napríklad rozhodnutie procesnej povahy, ktoré znamená pre účastníka ujmu. Navrhovateľ aj bez toho, aby mu táto povinnosť vyplývala zo zákona, v opravnom prostriedku vysvetlil dôvody, pre ktoré sa cíti byť rozhodnutím správneho orgánu dotknutý.

Navrhovateľ v podanom odvolaní tiež poukázal na § 244 ods. 3 OSP, podľa ktorého sa rozhodnutiami správnych orgánov rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť s tým, že zákon ani v tomto prípade nikde výslovne neuvádza, že rozhodnutím správneho orgánu musí nastať situácia, že účastník konania je bezpodmienečne rozhodnutím priamo dotknutý na svojich právach. Namietal, že z napadnutého uznesenia nevyplýva presvedčivé a dostatočné odôvodnenie záveru, ku ktorému dospel krajský súd. Legitimita každého rozhodnutia vydaného v konaní pred súdom sa primárne prejavuje v jeho presvedčivom a dostatočnom odôvodnení prostredníctvom ktorého sa deklarujú základné demokratické princípy každého právneho štátu. Iba rozhodnutie, ktoré je dostatočne racionálne a presvedčivo príslušným orgánom odôvodnené, môže v účastníkoch konania vyvolávať morálnu potrebu jeho rešpektovania a dodržiavania a príslušný orgán iba na podklade takéhoto rozhodnutia môže vynucovať na účastníkoch konania jeho plnenie. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky - IV. ÚS 214/04, I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07 a I. ÚS 402/08).

Záverom navrhovateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

K odvolaniu sa vyjadril podaním zo 16. marca 2017 odporca. S vydaným uznesením krajského súdu sa v plnom rozsahu stotožnil.

IV.

K odvolaniu sa vyjadrila podaním z 20. marca 2017 zúčastnená osoba - LEHOTSKY CAPITAL s.r.o. Uviedla, že účelom konania v správnom súdnictve je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých tak ustanovuje OSP. V Prvej hlave Piatej časti OSP je presne vymedzené, čo sa považuje za rozhodnutie správneho orgánu, pričom toto rozhodnutie má zakladať, meniť, alebo zrušovať oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb alebo môžu byť ním práva právom chránené záujmy alebo povinnosti týchto osôb dotknuté. Na Prvú hlavu Piatej časti OSP nadväzujú ustanovenia o prípustnosti žaloby proti právoplatným rozhodnutiam správneho orgánu, ktoré je potrebné podľa § 250I ods. 2 OSP primerane aplikovať aj na konanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. V opravnom prostriedku popri všeobecných náležitostiach podania predovšetkým treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu orgánu verejnej správy smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup považuje za nezákonný a čoho sa navrhovateľ domáha. Zároveň musí navrhovateľ uviesť, v čom vidí ukrátenie na svojich právach, ktoré by mohlo ovplyvniť jeho právnu pozíciu a spôsobiť zmenu jeho právneho postavenia, teda osvedčiť svoju aktívnu legitímáciu. Uviedla, že je nevyhnutné rozlišovať medzi účastníkmi konania o opravnom prostriedku a aktívne legitimovanými subjektami na podanie návrhu podľa Tretej hlavy Piatej časti OSP. Navrhovateľ v tomto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia týchto otázok. Má za to, že aj v prípade opravného prostriedku platí, že návrh môže podať len ten účastník správneho konania, ktorý osvedčí skutočnosť o ukrátení na svojich právach. Navyše samotné tvrdenie navrhovateľa o ukrátení na subjektívnych právach nepostačuje. V tejto súvislosti poukázala tiež na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/7/2011 podľa ktorého „Správne súdnictvo slúži na ochranu tých osôb, ktoré boli rozhodnutím správneho orgánu ukrátené na svojich právach. V konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) môže sa súd zaoberať podanou žalobou a vec meritórne prejednať, len na základe žaloby podanou oprávnenou osobou. Aktívne procesne legitimovanou osobou na podanie žaloby je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Ide o osobitnú procesnú

podmienku v správnom súdnictve, ktorá vyplýva z ustanovenia § 250 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 247 ods. 1 O.s.p. Procesné podmienky sú predpoklady, ktoré musia byť splnené na to, aby súd mohol vo veci konať a meritórne rozhodnúť. Podmienky konania sa skúmajú v každom štádiu súdneho konania a pokiaľ nie sú splnené tak sa konanie musí zastaviť (§ 103 O.s.p.). Vzhľadom k tomu, že žalobca nie je napadnutým rozhodnutím a postupom žalovaného 1/ ukrátený na svojich právach, nie je splnená procesná podmienka a konanie bolo potrebné zastaviť podľa § 250d ods. 3 O.s.p.“

Vzhľadom na uvedené sa zúčastnená osoba v celom rozsahu priklonila k názoru krajského súdu vyjadreného v napadnutom uznesení, navrhovateľ neosvedčil žiadne subjektívne oprávnenie, ktoré by bolo napadnutým uznesením dotknuté, rozhodnutím správneho orgánu sa len zachoval stav, ktorý panoval pred začatím správneho konania, pričom navrhovateľovi nebola uložená žiadna povinnosť alebo priznané právo. Jediným subjektom, ktorý by mohol namietat' porušenie subjektívnych práv bola práve iba zúčastnená osoba.

Záverom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“ a § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 492 ods. 1 SSP, konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 250l ods. 1 a 2 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

(2) Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 244 ods. 1 - 3 OSP, v správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

(2) V správnom súdnictve preskúmajajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

(3) Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250 ods. 2 OSP, žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podľa žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Na úvod najvyšší súd uvádza, že Ústava Slovenskej republiky v Druhej hlave, Siedmy oddiel zaručuje každému právo na súdnu a inú právnu ochranu na nestrannom a nezávislom súde alebo inom orgáne Slovenskej republiky (článok 46 ods. 1). V článku 46 ods. 2 Ústava Slovenskej republiky vymedzuje právo na ochranu pre každého, kto tvrdí, že bol ukrátený na svojich právach rozhodnutím orgánu verejnej správy. Podľa článku 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon, pričom týmto zákonom je OSP a konkrétne jeho Piata časť nazvaná Správne súdnictvo. Všeobecná právomoc správneho súdnictva vyplýva z článku 142 ods. 1 časť za bodkočiarkou Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Predmetom správneho súdnictva je súdne preskúmavanie zákonnosti rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej správy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 2 OSP). Z uvedeného vyplýva, že predmetom správneho súdnictva (ako celku) je ochrana subjektívnych práv fyzických a právnických osôb pred neprimeranou či svojvoľnou činnosťou orgánov verejnej správy.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril administratívny spis odporcu, najvyšší súd zistil, že zúčastnená osoba - LEHOTSKY CAPITAL s.r.o. (na účely správneho konania vystupujúca v pozícii žiadateľa) požiadala o vydanie záväzného stanoviska o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky. Odporca následne vydanými rozhodnutiami z 13. apríla 2015, Č.j.: S2015/00261 BS, R2015/002317 BS a z 20. mája 2015, Č.j.: S2015/00261 BS, R2015/002899 BS podľa § 29 ods. 1 Správneho poriadku prerušil konanie a zúčastnenú osobu vyzval, aby táto v lehotách 30 dní od doručenia výziev doplnila žiadosť, a to predovšetkým o písomnú správu o energetickom audite podľa § 12 ods. 5 zákona č. 657/2004 Z. z. Zároveň túto osobu poučil o následku nedoplnenia žiadosti spočívajúcom v zastavení konania. Nakoľko zúčastnená osoba žiadosť v zmysle uvedených výziev nedoplnila, odporca vydal tu preskúmané rozhodnutie o zastavení konania.

Uvedené rozhodnutie napadol opravným prostriedkom navrhovateľ ako prevádzkovateľ existujúceho účinného centralizovaného zásobovania teplom.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že aktívne legitimovanou osobou na podanie opravného prostriedku v zmysle Tretej hlavy Piatej časti OSP je fyzická, alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu tým, že napadnuté rozhodnutie (postup) správneho orgánu práva tejto osoby zakladá, mení, ruší, záväzne určuje inak, ako predpisuje zákon, alebo prípadne bolo rozhodnutie vydané, prípadne postup správneho orgánu uskutočnený v konaní, v ktorom boli porušené procesné práva osoby tak, že táto skutočnosť mohla mať vplyv na zákonnosť tohto napadnutého rozhodnutia, prípadne zo strany správneho orgánu realizovaného postupu. Účastník konania v tomto konaní môže teda účinne namietat len tú nezákonnosť rozhodnutia (postupu), ktorou bol ukrátený na svojich tak hmotnoprávných, ako aj procesných právach. Uvedené vyplýva nielen z § 247 ods. 1 OSP, aplikáciu ktorého umožňuje § 250 ods. 2 OSP, podľa ktorého sa na konanie podľa Tretej hlavy Piatej časti OSP primerane použijú ustanovenia Druhej hlavy Piatej časti OSP s výnimkou § 250a, ktorý upravuje povinné zastúpenie ako procesnú podmienku, ale vyplýva to aj zo samotnej podstaty správneho súdnictva, ktorou je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Z takto zisteného skutkového stavu najvyšší súd dospel k záveru, že pokiaľ odporca príslušný rozhodovať podľa § 4 ods. 3 písm. d/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v rozhodnom znení v spojení s § 12 ods. 9 a § 31 písm. c/ zákona č. 657/2004 Z. z. pristúpil k zastaveniu konania, predmetom ktorého bolo rozhodnutie o žiadosti o vydanie záväzného stanoviska o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky, tak jedinou osobou, ktorá mohla byť reálne ukrátená, respektíve dotknutá na svojich subjektívnych právach, právom chránených záujmoch, alebo povinnostiach bola výlučne osoba žiadateľa, nakoľko o žiadosti nebolo rozhodnuté v súlade s jej predstavou, teda tak ako mohla predpokladať v čase podania predmetnej žiadosti.

Takto ani podľa názoru najvyššieho súdu v konaní nebolo osvedčené splnenie procesnej podmienky osoby oprávnenej na podanie opravného prostriedku - aktívnej procesnej legitímácie navrhovateľa, keď táto nebola reálne podložená žiadnym konkrétnym tvrdením o ukrátení na právach, ktorému by korešpondovalo jeho subjektívne oprávnenie vychádzajúce z konkrétneho právneho predpisu, ktoré by ovplyvnilo jeho právnu pozíciu a zasiahlo do jeho právnej sféry, prípadne spôsobilo zmenu jeho právneho postavenia. Nie každý účastník vystupujúci v správnom konaní má bez ďalšieho danú možnosť vystupovať v procesnej pozícii navrhovateľa v konaní podľa Tretej hlavy Piatej časti OSP (Rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov) a následne uplatňovať z tohto postavenia plynúce oprávnenia.

Nakoľko v predmetnom konaní nebolo preukázané, že navrhovateľ splnil všetky obligatórne procesné podmienky, ktorých splnenie zákon vyžaduje, v tomto prípade teda splnenie podmienky, že napadnutým rozhodnutím odporcu bol navrhovateľ ukrátený alebo dotknutý na svojich právach, krajský súd správne postupom podľa § 250p OSP odmietol opravný prostriedok navrhovateľa podaný proti rozhodnutiu odporcu z 3. júla 2015, Č.j.: R2015/003561-BS, S2015/00261-BS.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 2 <. OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 1 SSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd vychádzal z ustanovení § 250l ods. 2 OSP a § 250k <. OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 224 ods. 1 <. a § 492 ods. 1 SSP a navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný. Odporcovi ako aj zúčastnenej osobe náhrada trov zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.